

iblandt de baltiske lande. Men der er nogle vigtige kolosser, som stadig væk er holdt udenfor. Vi kan jo bare nævne Kina og Rusland for at vide, hvilke størrelser vi taler om.

Kina har en ganske særlig evne: De påstår, at de har været med til at starte hele GATT-runden, så der er for dem ingen grund til at gøre sig særlig meget umage, og at WTO vil være lykkelig den dag, hvor de ophæver deres parentes og igen bliver fuldt medlem af WTO. Jeg har også ladet mig fortælle, at der er ca. 124 lande i WTO, som synes, at det måske ikke er helt så nemt, men var det så ikke en idé, at Danmark måske kom med et lille ord og sagde: Prøv at gøre jer umage. Hvis I ønsker at være med i verdenshandelen, så skal I også kunne klare alle kravene, som allerede findes i WTO, dvs. fri handel uden tekniske handelshindringer. Jeg tror, at vi her i salen i hvert fald ved, at Kina er verdensmester i at lave tekniske handelshindringer, når det gælder samhandel.

Fremskridtspartiet ønsker altså denne liberalisering af verdenshandelen, for en sådan er den eneste chance, for at også Europa og dermed Danmark vil kunne klare at blive ved med at ekspandere, blive ved med at køre med det tog, som vi nu engang er så glade for.

Vi skal tjene penge, og det kan godt være, at der er nogle partier, heriblandt Enhedslisten, som synes, at der ikke er grund til, at vi tjener penge. Men det er vi altså nødt til, og det gør vi bedst ved at handle, og i særdeleshed Danmark er god til det. Men det kan ikke nytte noget, vi tror, at vi kan sidde isoleret og handle med os selv og ikke åbne op for ulandene, ikke åbne op for de lande, der er undervejs, ved at give dem de samme muligheder for at handle frit med de varer, de nu engang kan producere. Og det er det, det hele drejer sig om.

Hvis vi går så langt, at vi siger, at vi skal have arbejdstagerrettigheder ind, så er det eneste, vi opnår – hvis der altså overhovedet er nogen, der gider høre på Danmarks mening i den sag – at blokere for den videre udvikling, blokere for ulandenes mulighed for at komme i gang med fri handel, blokere for deres udvikling, og jeg tror faktisk ikke, at der er nogen danskere, som vil synes, at det er en god idé.

Men at vi skal have miljøaspektet med i WTO, tror jeg heller ikke der er nogen, der er uenige i. Det er væsentligt, for der er ingen forurening, som kender til grænser, og det vil sige, at det er et globalt problem. Fremskridtspartiet er absolut hundrede procent enig i, at miljøaspektet skal

med i WTO-aftalerne, men i respekt for frihandelen, for uden respekt for de andres mulighed for at producere, sælge og handle har vi tværtimod vist despekt for de mennesker, der i dag ikke har det så godt som vi.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Én ting må man medgive fru Annette Just: Det er altid klar tale. Men der var nok også en misforståelse i talen. De sociale klausuler handler jo ikke om, hvorledes man skal sidde på en stol; det handler om tvangsarbejde, det handler om, hvordan små børn arbejder i Nepal, i Pakistan, det handler om retten til at organisere sig i fagforeninger, også på arbejdsgiversiden, og det handler om retten til kollektive overenskomster – bare for at nævne de centrale punkter. Og jeg vil da gerne høre, om fru Annette Just også er modstander af disse fundamentale ILO-konventioner.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Til hr. Ove Fich vil jeg godt starte med at sige, at jeg udmærket godt ved, at det ikke handler om, hvordan man sidder på en stol. Jeg prøvede på at være en lille smule morsom, men det skal jeg nok lade være med at gentage – lige nu i hvert fald.

Fremskridtspartiet er selvfølgelig ét hundrede procent enig i, at man ikke på nogen måde skal kunne tillade hverken tvangsarbejde eller børnearbejde, men Fremskridtspartiet er modstander af, at Danmark tror, at vi er så store og kan trampe så hårdt i gulvet for frihandel, at vi kan bestemme, hvilken form for organisation der skal være tilladt, og hvordan man skal have lov til at organisere sig. Det tilhører ikke et frihandelsaftaleområde. Det mener vi skal gøres helt andre steder, hvis det overhovedet skal gøres.

Keld Albrechtsen (EL):

Efter min mening er der et stærkt element af hykleri i al den tale, der fra mange sider føres om frihandelsprincippet. Hykleriet består i, at den vestlige verden proklamerer frihandel og samtidig indfører og opretholder et konsekvent protektionistisk system, der udelukker de fattige landes varer fra de rige landes markeder.

Man har det princip, at frihandel er godt, når det er os, der skal eksportere, men frihandel er dårlig, når det er andre, der skal have muligheden. Det er essensen i det borgerlige frihandels-